

ΟΔΗΓΙΕΣ

ΟΔΗΓΙΑ 2008/94/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 22ας Οκτωβρίου 2008

περί προστασίας των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη

(Κωδικοποιημένη έκδοση)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

όπου τούτο είναι αναγκαίο, την ανάπτυξη ορισμένων πλευρών της εργατικής νομοθεσίας, όπως είναι οι διαδικασίες ομαδικής απόλυσης ή πτώχευσης.

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 137 παράγραφος 2,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽¹⁾,

Αφού ζήτησαν τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η οδηγία 80/987/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 1980, περί προστασίας των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη⁽³⁾, έχει επανειλημμένα τροποποιηθεί⁽⁴⁾ ουσιωδώς. Είναι, ως εκ τούτου, σκόπιμη, για λόγους σαφήνειας και ορθολογισμού, η κωδικοποίηση της εν λόγω οδηγίας.

(2) Ο κοινοτικός χάρτης των θεμελιωδών κοινωνικών δικαιωμάτων των εργαζομένων, ο οποίος υιοθετήθηκε στις 9 Δεκεμβρίου 1989, αναφέρει, στο σημείο 7, ότι η δημιουργία της εσωτερικής αγοράς πρέπει να οδηγήσει σε βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης και εργασίας των εργαζομένων στην Κοινότητα και ότι η βελτίωση αυτή πρέπει να επιφέρει,

(3) Είναι αναγκαία η θέσπιση διατάξεων για την προστασία των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη, ιδίως για τη διασφάλιση της πληρωμής των ανεξόφλητων απαιτήσεών τους και για την εξασφάλιση της κατ' ελάχιστον προστασίας, λαμβανομένης υπόψη της αναγκαιότητας ισόρροπης οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης στην Κοινότητα. Προς τούτο, τα κράτη μέλη πρέπει να συστήσουν οργανισμό που θα εγγυάται στους οικείους μισθωτούς την πληρωμή των ανεξόφλητων απαιτήσεών τους.

(4) Για να εξασφαλισθεί δίκαιη προστασία στους οικείους μισθωτούς, ενδείκνυται να δοθεί ο ορισμός της κατάστασης αφερεγγυότητας υπό το φως των νομοθετικών τάσεων που παρατηρούνται στα κράτη μέλη στον τομέα αυτό και να περιληφθούν, στον ορισμό αυτό, και οι διαδικασίες αφερεγγυότητας εκτός της εκκαθάρισης. Στο πλαίσιο αυτό, τα κράτη μέλη πρέπει να διαθέτουν την ευχέρεια, προκειμένου περί του καθορισμού της υποχρέωσης πληρωμής του οργανισμού εγγύησης, να προβλέπουν ότι, όταν κατάσταση αφερεγγυότητας οδηγεί σε περισσότερες της μιας διαδικασίες αφερεγγυότητας, αυτή η κατάσταση αντιμετωπίζεται ως εάν επρόκειτο για μία και μόνη διαδικασία αφερεγγυότητας.

(5) Ενδείκνυται να εξασφαλισθεί ότι οι εργαζόμενοι οι οποίοι αναφέρονται στην οδηγία 97/81/ΕΚ του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία μερικής απασχόλησης που συνήφθη από την UNICE, το CEEP και την CES⁽⁵⁾, στην οδηγία 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από την CES, την UNICE και το CEEP⁽⁶⁾ και στην οδηγία 91/383/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 1991, για τη συμπλήρωση των μέτρων που αποσκοπούν στο να προαγάγουν τη βελτίωση της ασφάλειας και της υγείας κατά την εργασία των εργαζομένων με σχέση εργασίας ορισμένου χρόνου ή με σχέση πρόσκαιρης εργασίας⁽⁷⁾, δεν εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 161 της 13.7.2007, σ. 75.

⁽²⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 19ης Ιουνίου 2007 (ΕΕ C 146 Ε της 12.6.2008, σ. 71) και απόφαση του Συμβουλίου της 25ης Σεπτεμβρίου 2008.

⁽³⁾ ΕΕ L 283 της 28.10.1980, σ. 23.

⁽⁴⁾ Βλέπε παράρτημα Ι, μέρη Α και Β.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 14 της 20.1.1998, σ. 9.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 175 της 10.7.1999, σ. 43.

⁽⁷⁾ ΕΕ L 206 της 29.7.1991, σ. 19.

- (6) Για να κατοχυρωθεί νομικώς η θέση των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας επιχειρήσεων που ασκούν τις δραστηριότητές τους σε πλείονα κράτη μέλη και για να εδραιωθούν τα δικαιώματα των μισθωτών κατά την έννοια της νομολογίας του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ενδείκνυται να θεσπιστούν διατάξεις που θα καθορίζουν ρητά τον οργανισμό που θα είναι αρμόδιος για την πληρωμή των ανεξόφλητων απαιτήσεων των μισθωτών στις περιπτώσεις αυτές και που θα θέτουν ως στόχο της συνεργασίας μεταξύ των αρμόδιων διοικητικών υπηρεσιών των κρατών μελών την ταχύτερη δυνατή πληρωμή των ανεξόφλητων απαιτήσεων τους. Είναι επίσης αναγκαίο να εξασφαλισθεί η ορδή εφαρμογή των οικείων διατάξεων, προβλέποντας τη συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων διοικητικών υπηρεσιών των κρατών μελών.
- (7) Τα κράτη μέλη μπορούν να θέτουν περιορισμούς στην ευθύνη των οργανισμών εγγύησης, περιορισμούς οι οποίοι πρέπει να είναι συμβατοί με τον κοινωνικό στόχο της οδηγίας και μπορούν να λαμβάνουν υπόψη τα διαφορετικά επίπεδα των απαιτήσεων.
- (8) Για να διευκολύνεται η αναγνώριση των διαδικασιών αφερεγγυότητας, ιδίως στις διακρατικές περιπτώσεις, ενδείκνυται να προβλεφθεί ότι τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή και στα άλλα κράτη μέλη τον τύπο της διαδικασίας αφερεγγυότητας που συνεπάγεται την παρέμβαση του οργανισμού εγγύησης.
- (9) Δεδομένου ότι ο στόχος της αναλαμβανόμενης δράσης δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη και μπορεί, συνεπώς, να επιτευχθεί καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα μπορεί να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας του άρθρου 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, του ιδίου άρθρου, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια προς επίτευξη του εν λόγω στόχου.
- (10) Η Επιτροπή θα πρέπει να υποβάλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έκθεση σχετικά με την υλοποίηση και την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας ιδίως για τις νέες μορφές απασχόλησης που εμφανίζονται στα κράτη μέλη.
- (11) Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να θίγει τις υποχρεώσεις των κρατών μελών όσον αφορά στις προθεσμίες ενσωμάτωσης στο εθνικό δίκαιο και εφαρμογής των οδηγιών που εμφανίζονται στο παράρτημα Ι μέρος Γ,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στις απαιτήσεις μισθωτών από συμβάσεις εργασίας ή από σχέσεις εργασίας κατά εργοδοτών σε κατάσταση αφερεγγυότητας, κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 1.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν, κατ' εξαίρεση, να εξαιρούν από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας τις απαιτήσεις ορισμένων κατηγοριών μισθωτών, λόγω της ύπαρξης άλλων μορφών εγγύησης, εφόσον διαπιστώνεται ότι αυτές εξασφαλίζουν στους ενδιαφερόμενους προστασία ισοδύναμη με εκείνη που απορρέει από την παρούσα οδηγία.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν, εφόσον εφαρμόζεται ήδη τέτοια διάταξη στην εθνική τους νομοθεσία, να συνεχίσουν να εξαιρούν από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας:

α) τους κατ' οίκον εργαζόμενους που απασχολούνται από φυσικό πρόσωπο·

β) τους αλιείς που αμείβονται με το «κομμάτι».

Άρθρο 2

1. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ένας εργοδότης θεωρείται σε κατάσταση αφερεγγυότητας όταν έχει ζητηθεί η έναρξη συλλογικής διαδικασίας που βασίζεται στην αφερεγγυότητά του, προβλεπόμενη από τις νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις ενός κράτους μέλους, η οποία επιφέρει τη μερική ή ολική πτωχευτική απαλλοτρίωση του εν λόγω εργοδότη, καθώς και το διορισμό συνδίκου ή προσώπου που ασκεί παρεμφερή καθήκοντα, και η αρχή που είναι αρμόδια δυνάμει των σχετικών διατάξεων:

α) είτε αποφάσισε την έναρξη της διαδικασίας·

β) είτε διαπίστωσε ότι η επιχείρηση ή η εγκατάσταση του εργοδότη έκλεισε οριστικά και ότι η ανεπάρκεια των διαθέσιμων στοιχείων του ενεργητικού δεν δικαιολογεί την έναρξη της διαδικασίας.

2. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει το εθνικό δίκαιο όσον αφορά τον ορισμό των όρων «μισθωτός», «εργοδότης», «αμοιβή εργασίας», «κεκτημένο δικαίωμα» και «δικαίωμα προσδοκίας».

Ωστόσο, τα κράτη μέλη δεν δύνανται να εξαιρούν από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας:

- α) τους μισθωτούς μερικής απασχόλησης κατά την έννοια της οδηγίας 97/81/ΕΚ·
- β) τους μισθωτούς με σύμβαση ορισμένου χρόνου κατά την έννοια της οδηγίας 1999/70/ΕΚ·
- γ) τους μισθωτούς με σχέση πρόσκαιρης απασχόλησης κατά την έννοια του άρθρου 1 σημείο 2 της οδηγίας 91/383/ΕΟΚ.

3. Τα κράτη μέλη δεν μπορούν να εξαρτούν το δικαίωμα των μισθωτών να επικαλούνται την παρούσα οδηγία από μια ελάχιστη διάρκεια της συμβάσεως εργασίας ή της σχέσεως εργασίας.

4. Η παρούσα οδηγία δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να επεκτείνουν την προστασία των μισθωτών σε άλλες περιπτώσεις αφερεγυότητας όπως π.χ. η εκ των πραγμάτων στάση πληρωμών σε μόνιμη βάση, που διαπιστώνονται μέσω άλλων διαδικασιών πέραν εκείνων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, τις οποίες προβλέπει το εθνικό δίκαιο.

Τέτοιες διαδικασίες δεν δημιουργούν ωστόσο υποχρέωση εγγύησης για τους οργανισμούς των άλλων κρατών μελών, στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο κεφάλαιο IV.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΕΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΕΓΓΥΗΣΕΩΣ

Άρθρο 3

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα, έτσι ώστε οι οργανισμοί εγγύησης να εξασφαλίζουν, με την επιφύλαξη του άρθρου 4, την πληρωμή των ανεξόφλητων απαιτήσεων των μισθωτών που απορρέουν από συμβάσεις εργασίας ή από σχέσεις εργασίας περιλαμβανομένης όποτε αυτό προβλέπεται από την εθνική νομοθεσία της καταβολής αποζημιώσεων σε περίπτωση λύσεως της σχέσεως εργασίας.

Οι απαιτήσεις τις οποίες αναλαμβάνει ο οργανισμός εγγύησης είναι όσες αφορούν ανεξόφλητες αμοιβές εργασίας που αντιστοιχούν σε περίοδο που προηγείται ή/και, ενδεχομένως, έπεται μιας ημερομηνίας, την οποία προσδιορίζουν τα κράτη μέλη.

Άρθρο 4

1. Τα κράτη μέλη έχουν την ευχέρεια να περιορίζουν την υποχρέωση πληρωμής των οργανισμών εγγύησης που προβλέπεται στο άρθρο 3.

2. Όταν τα κράτη μέλη κάνουν χρήση της ευχέρειας που αναφέρεται στη παράγραφο 1, καθορίζουν τη διάρκεια της περιόδου που θεμελιώνει την πληρωμή των ανεξόφλητων απαιτήσεων από τον οργανισμό εγγύησης. Η διάρκεια αυτή δεν μπορεί, ωστόσο, να είναι μικρότερη από την περίοδο που καλύπτει την αμοιβή των τελευταίων τριών μηνών της εργασιακής σχέσης που τοποθετείται πριν ή/και μετά την ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 3 δεύτερο εδάφιο.

Τα κράτη μέλη μπορούν να εντάξουν αυτή την ελάχιστη περίοδο τριών μηνών σε μια περίοδο αναφοράς, η διάρκεια της οποίας δεν μπορεί να είναι κατώτερη των έξι μηνών.

Τα κράτη μέλη που προβλέπουν περίοδο αναφοράς τουλάχιστον δεκαοκτώ μηνών, μπορούν να περιορίσουν την περίοδο που θεμελιώνει την πληρωμή των ανεξόφλητων απαιτήσεων από τον οργανισμό εγγύησης σε οκτώ εβδομάδες. Στην περίπτωση αυτή, για τον υπολογισμό της ελάχιστης περιόδου επιλέγονται οι χρονικές περιόδοι που είναι ευνοϊκότερες για το μισθωτό.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίζουν ανώτατα όρια για τις πληρωμές που πραγματοποιούνται από τον οργανισμό εγγύησης. Τα ανώτατα αυτά όρια δεν μπορούν να είναι χαμηλότερα από ένα όριο κοινωνικώς συμβατό με τον κοινωνικό στόχο της παρούσας οδηγίας.

Όταν τα κράτη μέλη κάνουν χρήση αυτής της ευχέρειας, γνωστοποιούν στην Επιτροπή τις μεθόδους με τις οποίες καθορίζουν το εν λόγω ανώτατο όριο.

Άρθρο 5

Τα κράτη μέλη καθορίζουν τους τρόπους οργάνωσης, χρηματοδότησεως και λειτουργίας των οργανισμών εγγύησης, τηρώντας κυρίως τις ακόλουθες αρχές:

- α) η περιουσία των οργανισμών εγγύησης πρέπει να είναι ανεξάρτητη από το κεφάλαιο εκμεταλλεύσεως των εργοδοτών και να έχει συσταθεί κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να μη μπορεί να θιγεί από διαδικασίες σε περίπτωση αφερεγγυότητας·
- β) οι εργοδότες πρέπει να συνεισφέρουν στη χρηματοδότηση, εκτός αν αυτή διασφαλίζεται στο σύνολό της από τις δημόσιες αρχές·

γ) η υποχρέωση πληρωμής εκ μέρους των οργανισμών είναι ανεξάρτητη από την εκπλήρωση των υποχρεώσεων συνεισφοράς στη χρηματοδότηση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΕΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ

Άρθρο 6

Τα κράτη μέλη δύνανται να ορίσουν ότι τα άρθρα 3, 4 και 5 δεν εφαρμόζονται για τις εισφορές των εργαζομένων που οφείλονται σύμφωνα με τα εθνικά συστήματα υποχρεωτικής κοινωνικής ασφάλισης ή σύμφωνα με υφιστάμενα συστήματα επαγγελματικής ή διεπαγγελματικής επικουρικής προνοίας, εκτός των εθνικών συστημάτων υποχρεωτικής κοινωνικής ασφάλισης.

Άρθρο 7

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα που διασφαλίζουν ότι, στο πλαίσιο των εθνικών συστημάτων υποχρεωτικής κοινωνικής ασφάλισης, η μη καταβολή στους αντίστοιχους ασφαλιστικούς φορείς υποχρεωτικών εισφορών οφειλόμενων από τον εργοδότη, πριν από την επέλευση της αφερεγγυότητας του, δεν θίγει το δικαίωμα του μισθωτού για παροχές εκ μέρους αυτών των ασφαλιστικών φορέων, υπό την προϋπόθεση ότι από τους μισθούς που πληρώθηκαν έγινε παρακράτηση των εισφορών των μισθωτών.

Άρθρο 8

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν τη θέσπιση των αναγκαίων μέτρων για την προστασία των συμφερόντων των μισθωτών και των προσώπων που έχουν ήδη αποχωρήσει από την επιχείρηση ή από την εγκατάσταση του εργοδότη την ημέρα επελεύσεως της αφερεγγυότητάς του, σε ότι αφορά τα κεκτημένα δικαιώματά τους ή τα δικαιώματα προσδοκίας για παροχές γήρατος συμπεριλαμβανόμενων και των παροχών επιζώντων, στο πλαίσιο των υφισταμένων συστημάτων επαγγελματικής ή διεπαγγελματικής επικουρικής προνοίας, εκτός των εθνικών συστημάτων υποχρεωτικής κοινωνικής ασφάλισης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΔΙΑΣΥΝΟΡΙΑΚΕΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Άρθρο 9

1. Όταν μια επιχείρηση με δραστηριότητες στο έδαφος τουλάχιστον στον δύο κρατών μελών βρίσκεται σε κατάσταση αφερεγγυότητας κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 1, ο οργανισμός που είναι αρμόδιος για την πληρωμή των ανεξόφλητων απαιτήσεων των μισθωτών είναι εκείνος του κράτους μέλους, στο έδαφος του οποίου ασκούν ή ασκούσαν συνήθως την εργασία τους.

2. Η έκταση των δικαιωμάτων των μισθωτών προσδιορίζεται από το δίκαιο που διέπει τον αρμόδιο οργανισμό εγγύησης.

3. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίζουν ότι, στις αναφερόμενες στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου περιπτώσεις, οι αποφάσεις που λαμβάνονται στο πλαίσιο διαδικασίας αφερεγγυότητας που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1, η έναρξη της οποίας έχει ζητηθεί σε άλλο κράτος μέλος, συνεκτιμώνται για τον προσδιορισμό της κατάστασης αφερεγγυότητας του εργοδότη κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 10

1. Για τους σκοπούς της εφαρμογής του άρθρου 9, τα κράτη μέλη προβλέπουν την ανταλλαγή συναφών πληροφοριών μεταξύ των αρμόδιων δημόσιων διοικήσεων ή/και μεταξύ των οργανισμών εγγύησης που αναφέρονται στο άρθρο 3 πρώτο εδάφιο, η οποία ιδίως επιτρέπει την ενημέρωση του αρμόδιου οργανισμού εγγύησης για τις ανεξόφλητες απαιτήσεις των μισθωτών.

2. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή και στα άλλα κράτη μέλη τα στοιχεία των αρμόδιων δημόσιων διοικήσεων τους ή/και οργανισμών εγγύησης. Η Επιτροπή δημοσιοποιεί τις πληροφορίες αυτές.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΓΕΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 11

Η παρούσα οδηγία δεν περιορίζει την ευχέρεια των κρατών μελών να εφαρμόζουν ή θεσπίζουν ευνοϊκότερες νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις για τους μισθωτούς.

Η εφαρμογή της παρούσας οδηγίας δεν μπορεί επ' ουδενί να αποτελέσει λόγο για να δικαιολογηθεί μια οπισθοδρόμηση σε σχέση με την κατάσταση που υφίσταται στα κράτη μέλη και σχετικά με το γενικό επίπεδο προστασίας των μισθωτών στον τομέα που καλύπτει η οδηγία.

Άρθρο 12

Η παρούσα οδηγία δεν θίγει την ευχέρεια των κρατών μελών:

α) να λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα που αποσκοπούν την αποτροπή καταχρήσεων·

β) να αρνούνται ή να περιορίζουν την υποχρέωση πληρωμής του άρθρου 3, ή την υποχρέωση εγγυήσεως του άρθρου 7, αν είναι φανερό ότι η εκπλήρωση της υποχρέωσης δεν δικαιολογείται λόγω της υπάρξεως ιδιαίτερων δεσμών μεταξύ του μισθωτού και του εργοδότη και κοινά συμφέροντα που πραγματώνονται με συμπαιγνία μεταξύ τους·

γ) να αρνούνται ή να περιορίζουν την υποχρέωση πληρωμής που αναφέρεται στο άρθρο 3, ή την υποχρέωση εγγύησης που αναφέρεται στο άρθρο 7, όταν ο μισθωτός κατέχει μόνος ή από κοινού με τους εγγυτέρους συγγενείς του, ένα ουσιώδες μέρος της επιχείρησης ή της εγκατάστασης του εργοδότη και ασκεί σημαντική επιρροή στις δραστηριότητές του.

Άρθρο 13

Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή και τα άλλα κράτη μέλη τους τύπους εθνικών διαδικασιών αφερεγγυότητας που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας καθώς και όλες τις τροποποιήσεις τους.

Η Επιτροπή δημοσιεύει τις σχετικές κοινοποιήσεις στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 14

Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που θεσπίζουν στον τομέα που διέπει η παρούσα οδηγία.

Άρθρο 15

Το αργότερο στις 8 Οκτωβρίου 2010, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έκθεση σχετικά με την υλοποίηση και την εφαρμογή των άρθρων 1 έως 4, 9 και 10, του άρθρου 11 δεύτερο εδάφιο, του άρθρου 12 στοιχείο γ) και των άρθρων 13 και 14, στα κράτη μέλη.

Άρθρο 16

Η οδηγία 80/987/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε με τις πράξεις που παρατίθενται στο παράρτημα Ι, καταργείται, με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων των κρατών μελών όσον αφορά στις προθεσμίες ενσωμάτωσης στο εθνικό δίκαιο και εφαρμογής των οδηγιών που εμφαίνονται στο παράρτημα Ι μέρος Γ.

Οι αναφορές στην καταργούμενη οδηγία θεωρούνται ότι γίνονται στην παρούσα οδηγία και διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας που εμφανίζεται στο παράρτημα ΙΙ.

Άρθρο 17

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 18

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Στρασβούργο, 22 Οκτωβρίου 2008.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος
H.-G. PÖTTERING

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
J.-P. JOUYET

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

ΜΕΡΟΣ Α

Καταργούμενη οδηγία με τις διαδοχικές τροποποιήσεις της

(κατά το άρθρο 16)

Οδηγία 80/987/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 283 της 28.10.1980, σ. 23)

Οδηγία 87/164/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 66 της 11.3.1987, σ. 11)

Οδηγία 2002/74/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 270 της 8.10.2002, σ. 10)

ΜΕΡΟΣ Β

Μη καταργούμενη τροποποιητική πράξη

(κατά το άρθρο 16)

Πράξη προσχώρησης του 1994

ΜΕΡΟΣ Γ

Κατάλογος ημερομηνιών ενσωμάτωσης στο εθνικό δίκαιο και εφαρμογής

(κατά το άρθρο 16)

Οδηγία	Λήξη προθεσμίας ενσωμάτωσης	Ημερομηνία εφαρμογής
80/987/ΕΟΚ	23 Οκτωβρίου 1983	
87/164/ΕΟΚ		1η Ιανουαρίου 1986
2002/74/ΕΚ	7 Οκτωβρίου 2005	

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Πίνακας αντιστοιχίας

Οδηγία 80/987/ΕΟΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 1	Άρθρο 1
Άρθρο 2	Άρθρο 2
Άρθρο 3	Άρθρο 3
Άρθρο 4	Άρθρο 4
Άρθρο 5	Άρθρο 5
Άρθρο 6	Άρθρο 6
Άρθρο 7	Άρθρο 7
Άρθρο 8	Άρθρο 8
Άρθρο 8α	Άρθρο 9
Άρθρο 8β	Άρθρο 10
Άρθρο 9	Άρθρο 11
Άρθρο 10	Άρθρο 12
Άρθρο 10α	Άρθρο 13
Άρθρο 11 παράγραφος 1	—
Άρθρο 11 παράγραφος 2	Άρθρο 14
Άρθρο 12	—
—	Άρθρο 15
—	Άρθρο 16
—	Άρθρο 17
Άρθρο 13	Άρθρο 18
—	Παράρτημα I
—	Παράρτημα II